

Τα μαθητικά συσσίτια

Τα συσσίτια στα σχολεία ξεκινούν συστηματικά μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Χάρη στη βοήθεια του ελληνικού κράτους, των Διεθνών οργανισμών και του σχεδίου Μάρσαλ τα συσσίτια είναι δωρεάν. Είτε οι ίδιοι οι μαθητές, είτε μαγείρισσες αναλαμβάνουν την προετοιμασία του φαγητού στον χώρο του σχολείου.

Σε κάθε μαθητή αντιστοιχεί αυστηρά συγκεκριμένη ποσότητα φαγητού. Οι πρώτες προσπάθειες για την οργάνωση των μαθητικών συσσιτίων πραγματοποιούνται το 1927. Το 1931 ο Γεώργιος Παπανδρέου ως Υπουργός Παιδείας πήρε μέτρα για την οργάνωση συσσιτίων στα σχολεία ενώ το 1939 θεσπίστηκε ο Αναγκαστικός Νόμος «περί οργανώσεως των μαθητικών συσσιτίων» και συστάθηκε κάτω από την εποπτεία του Υπουργού Εθνικής Παιδείας η Κεντρική Επιτροπή Μαθητικών Συσσιτίων (Κ.Ε.Μ.Σ) που ήταν υπεύθυνη για την ενίσχυση του θεσμού.

Πηγές και μαρτυρίες:

Κάτι άνθρωποι ξεφόρτωναν τα καζάνια, τα 'βαλαν μέσα στο σχολείο και ύστερα ο δάσκαλος γύρισε στα παιδιά και τους είπε με ύφος, λες και έβγαζε λόγο για την Εθνική γιορτή: «Πάρτε τα κουτιά σας και μπείτε στη σειρά. Αρχίζει το συσσίτιο... Οι μικροί μπροστά, οι μεγάλοι πιο πίσω...». Ο Σωτήρης και ο Πέτρος στέκονταν στη μέση. Κοιτάνε, όσο να φτάσει η σειρά τους, τις μεγάλες σιδερένιες κουτάλες που βυθίζονται στα καζάνια, χάνονται για λίγο και ύστερα ξανασηκώνονται βαριές βαριές και αχνιστές και αδειάζουν μέσα σε κάθε τενεκεδάκι μια πηχτουλή σούπα.

Άλκη Ζέη (2002). Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου, Αθήνα: Εκδ. Κέδρος.

«Σκαρώνουμε κάτι;»...

«ναι»...

Πασαλείψαμε το χερούλι της πόρτας με γλυκόζη για να κολλήσουν τα χέρια της δασκάλας να γελάσουμε... Δεν γελάσανε... κοιτούσαν τη δασκάλα τους τώρα όλοι βουβοί, σαστισμένοι...

Είχε σκύψει κι έγλειφε με λαχτάρα μια το χερούλι της πόρτας, μια την παλάμη της «Μην την σπαταλάτε τη γλυκόζη, χρυσά μου, για τα' όνομα του Θεού! Σας τη δώσαμε όλη, ούτε μια σταγονίτσα δεν κρατήσαμε εμείς οι δάσκαλοι, για να τη φάτε και να δυναμώσετε εσείς τα παιδιά»...

«Από το δικό μου, από το δικό μου, κυρία, να, πάρετε λίγο!». Ούτε ένα τενεκεδάκι δεν άγγιξε η δασκάλα. Μόνο έκλαιγε...

Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου (2015). Ο καιρός της Σοκολάτας, Αθήνα: Εκδ. Πατάκης.